

директора при раздаванѣ награды; и, възъ това, да распраца мѣничкѣ книжкѣ за обще свѣдѣніе и особенно семействомъ тѣхъ, кои сѣ въ нежъ упомянути, та да ся находи у нихъ, да речемъ така, като документъ за тѣхно-то благородство духа, който да прѣходи изъ рода въ родъ.

Ето мнѣніе то и по тойзи прѣдметъ :

ИЗВЛѢЧЕНІЕ

изъ журнала засѣданію въ Французскій Академіи.

За приведеніе во всеобщъ извѣстность добры примѣры, за опознаніе съ благотворителны подвизи и възъ това за поощреніе на подражаніе нимъ, Академія-та опрѣдѣли : че не само едина рѣчь Директорова е потребно да бжде всѣкъ пѣтъ издаваема, но възъ това още и книжка, составляема отъ Непрѣмѣннаго Секретаря, въ коѣто да ся излагать самоотверженію, благотвореніемъ и прѣданности добродѣтели примѣри, увѣнчани съ преміи; тая книжичка да бжде напечатана, подиръ рѣчь-тѣ, осемъ тысящъ екземпляра на брой. Тя има да ся испраща гг. префектомъ съ приглашеніе да ги раздавѣтъ подпрефектомъ и меромъ въ тѣхны департаменты.

Вѣрно :

Непрѣмѣнный Секретарь

Андіе.